

Dordtse Leerregels hoofdstuk 5 par 9 en 10

Gemeente,

Dat zouden we allemaal wel willen denk ik. Weten dat je in de hemel komt. Als je iets weet van de Bijbel en wat de Bijbel zegt over de eeuwigheid van hemel of hel, ja dan zou je in eerste instantie zeggen: ja, dat zou ik wel willen: naar de hemel gaan. Wist ik dat maar.

Het zou wel heel erg zijn als je iets hebt van: och, kan mij het schelen, maakt mij het uit. De hemel hoeft voor mij zo nodig niet. Hou ik me niet mee bezig. Als het de hel wordt dan zien we wel weer. Da's erg! Dan smeeek en beveel ik u: buig vanavond je knien en schreeuw tot God om bekering. Om een nieuw hart. Wat zeg ik: schreeuw nu in je hart tot God om Zijn Heilige Geest die een nieuw hart geeft. Wacht niet!

Als je de boodschap van de Bijbel een beetje serieus neemt dan wil je toch wel in de hemel komen. En kun je je afvragen: wist ik dat maar en hoe kan ik dat weten? Kreeg ik daar maar eens een duidelijk antwoord op. Ergens verlangen we allemaal een beetje naar iets bijzonders.

Een tekst krijgen. Heel duidelijk in mijn gedachten. Met kracht. "Ik zal met u zijn" of "Ik geef hun het eeuwige leven". Dan zou gerust zijn en het weten.

Een engel of een verschijning van Jezus. Dan zou ik voor mezelf een vast punt hebben om op terug te vallen.

Een wonderlijke genezing. Maakte ik maar iets heel duidelijk mee: genezing of afwending van faillissement of wonderlijk een huis of een baan op mijn weg.

Een droom of visioen, dan zou ik niet meer twijfelen.

Alleen: Weet u wie er ook teksten kan geven? De duivel. Bij de verzoeking in de woestijn legt de duivel Bijbelteksten voor aan de Heere Jezus. Weet u wie er een engel heeft gezien? Bileam. En die lijkt toch niet in de hemel gekomen te zijn. Weet u wie er genezen waren? 10 melaatsen, van wie er negen niet tot Jezus terugkwamen en verder leefden zonder Hem. Heel Israël was wonderlijk door de Rode Zee gebracht, maar het merendeel is niet in Kanaän gekomen.

Blijkbaar kun je dat gehad hebben: teksten, verschijningen, wonderen en toch niet in de hemel komen. Dus: daar moet je niet op bouwen. Als je daar je zaligheid op grondt, dan doe je levensgevaarlijk. Als dat het enige is, dan bouw je op zand, dan bedrieg je jezelf. En

waarom is dat zo gevaarlijk? Omdat al die dingen los kunnen staan van het geloof. Los kunnen staan van een leven van bekering. Je kunt op een bouwvallig schip een prachtige vlag zetten, maar daarmee vaart dat schip nog niet de andere kant op en wordt het ook geen mooier schip. Je kunt op een onbekeerd leven een prachtige verschijning meemaken of een wonderlijk iets, maar daarmee op zich is dat onbekeerde leven nog niet van richting veranderd en nog niets anders geworden.

Het kan er een middel toe zijn. En met dat doel doet de Heere het ook als Hij zoiets laat gebeuren. Dat het tot bekering leidt, tot geloof in Jezus Christus. Maar als het dat niet doet en niet bewerkt, dan heeft het geen nut en bedrieg ik mezelf als ik er prat op ga of op steun.

Hiermee hebben we de boodschap van het begin van par 10 gehad: de zekerheid van de hemel spruit niet voort uit een bijzondere openbaring zonder of buiten het Woord om. Want de zekerheid van de hemel hangt samen, lazen we in par 9, met het geloof in Jezus Christus. Zekerheid van de hemel hangt samen met het geloof in Jezus Christus. Want in Jezus Christus ontvangt een zondaar drie weldaden: vergeving van zonden, nieuw leven van bekering en: eeuwig leven, zeg maar: de hemel. En dat is drie in één. Of alle drie of geen van drien. Het eeuwige leven hangt aan het geloof in Jezus Christus. Om die ene tekst te noemen die kort en duidelijk is: wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven. Wie in de Zoon gelooft, en in de Zoon vergeving en bekering ontvangt, die heeft ook het eeuwige leven. Het eeuwige leven, de hemel, is niet los verkrijgbaar. Niet los van vergeving van schuld. Want anders kunnen we niet in de hemel komen. Schuld is onbestaanbaar in de hemel. Met schuld komt niemand de hemel binnen. Vergeving is de sleutel van de hemel. Anders zou je de hemel ook heel gewoon vinden. Als je zonder vergeving in de hemel zou kunnen komen, zouden we dat heel gewoon vinden en er niet van opkijken. Door vergeving van schuld is de hemel een wonder: dat ik daar komen mag: zondaar, schuldige, vloekwaardige, de hel verdiend, en toch in de hemel. En zonder leven van bekering komt ook niemand in de hemel. Als je nog steeds de zonde liefheeft en Gods eer en wetten haat, dan houd je het in de hemel niet uit. Dan vindt je het verschrikkelijk in de hemel, verstikkend, beknellend. Dan kun je niet, dan wil je niet in de hemel komen. Vergeving van schuld, vernieuwing tot bekering en dat hangt samen met: eeuwig leven, de hemel.

Dus het gaat er maar om: bent u tot Jezus gekomen? Die vergeving schenkt, bekering én eeuwig leven. Zoals die bloedvloeiende vrouw. Die de zoom van Jezus kleed van achteren aanraakte: zij mocht weten: ik kom in de hemel. Zoals die tollenaar die smeekte: o God, wees mij zondaar genadig, die mocht weten: ik kom in de hemel. Zoals die

stokbewaarder in Filippi die riep wat moet ik doen om zalig te worden, gered te worden? Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult behouden worden, vergeving ontvangen, nieuw leven en eeuwig leven. Het kleinste geloof heeft het eeuwige leven. Mag en kan daar zeker van zijn.

Misschien heb ik verder helemaal niets: ik heb geen bijzonder teksten gekregen, geen verschijning meegemaakt, geen bijzondere genezing of uitredding, geen droom of visioen, alleen: ik kan niet zonder Jezus leven en sterven. Als een bloedvloeiende vrouw, een tollenaar, een stokbewaarder kwam ik tot Jezus gevlucht. Dan hebt u het eeuwige leven. Dan mag zeker weten: ik kom in de hemel. Zekerheid vanuit het geloof!

Nu moeten we ons dat goed voorstellen. Deze zekerheid van de hemel is geen paal, maar een plantje. Het verschil? Nou, een paal sla je in de grond en die steekt twee meter boven de grond uit. En dat is volgende maand nog zo, en over een jaar nog zo. Dat is elke dag hetzelfde en blijft ook hetzelfde. Een plantje dat staat in de grond en dat kan groen zijn en bloeien, maar ook verdorren en zijn bloemen kwijt raken. Afhankelijk van het weer, van voedsel, ongedierte. Een plantje daar zit leven in. De zekerheid van de hemel is een plantje.

En dan moeten we direct opmerken dat dat plantje soms in bar slecht klimaat staat. In slecht weer. Het kan soms zo donker zijn en regenen en onweren. Tegenspoed. Als er slagen op je leven neerkomen. Gods hand lijkt alleen maar lasten en teleurstellingen op te leggen. Donker wolken die leegstorten over je leven. De éne bui na de andere. En het plantje kan eigenlijk alleen maar verrotten en wegspoelen. Zoveel tegenspoed en teleurstelling. Denk jij dat God je naar de hemel leidt?

Het kan ook droog zijn. Veel te droog om te groeien. Als God Zijn aangezicht verbergt en je voelt helemaal niks. Als je bidt niet, als je Bijbel leest niet. God verbergt Zich voor je gevoel in elk geval. Zou jij op weg zijn naar de hemel?

Het kan ook koud zijn. Vreselijk koud. Je ziet zoveel zonden in je leven en in je hart. Je valt jezelf zo tegen en komt zoveel zonden tegen waar je verstelt van staat dat dat allemaal in je leeft. Veel meer dan je vroeger dacht en wilde weten. Maar je kunt er niet meer omheen: tot alle boosheid geneigd. Zou ik in de hemel komen? Dat is niet voor te stellen.

Dat plantje van zekerheid van de hemel heeft een slecht klimaat om in te groeien. Donkere wolken, of droog, of koud, of alles tegelijk. Dat plantje heeft het moeilijk. Hoe kan dat plantje groeien? Hoe kan dat plantje er toch fris en groen en bloeiend bij staan?

Dan gaan we par 10 verder lezen. Waar komt die zekerheid van de hemel vandaan? Wat is, in dat barre klimaat, het voedsel voor dat plantje?

Allereerst de beloften Gods die Hij in Zijn Woord zeer overvloedig tot onze troost heeft geopenbaard. De beloften Gods van de hemel. Het gaat hier niet om alle beloften van God, het gaat hier om de beloften waarmee God aan alle gelovigen de hemel belooft en de volharding in het geloof. Beloften gedaan aan de gelovigen. Die zijn er zeer veel, zeer overvloedig.

Begin maar met de zaligsprekingen. Zalig, dwz.: op weg naar de hemel, hemelburger, zijt gij. Tel de zaligsprekingen in de Bijbel eens. Gericht op amen van geest, treurenden, reinen van hart, zij die wandelen in Gods wegen, wier zonden zijn vergeven. Zalig zijt gij. Nou, als God je zalig spreekt, dan kom je in de hemel. God zal je echt niet zaligspreeken als je verloren gaat. Alle zaligsprekingen zijn beloften aan de gelovigen in Jezus Christus.

Denk aan alle beloften dat God nooit laat varen het werk Zijner handen. Hij zal het voleindigen, Hij Die een goed werk in u begonnen is, zal het ook voleindigen.

Denk aan de beloften waarin Hij belooft dat het geloof niet zal ophouden: Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet op houde. Niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Niets zal ons scheiden van de liefde van Christus.

Denk aan wat er wordt gezegd over de Heilige Geest als onderpand, belofte/garantie van de heerlijkheid van de hemel. Over de Zoon als Eigenaar Die heeft gekocht. Over de Vader Die heeft verkoren in onveranderlijk welbehagen.

Opgestapelde beloften en garanties dat wie in Jezus gelooft ook in de hemel komt, zal volharden en zal aankomen. Die hemel van de gelovigen hangt aan wel 100 koorden van beloften. Wil een gelovige niet in de hemel komen, dan moet er nog wat gebeuren, dan moeten 100 koorden van God doorgesneden worden. En satan krijgt er nog niet eens één doorgesneden.

En die beloften worden dan ook nog verzegeld in het Heilig Avondmaal. Ik zal u voeden. Ik zal u spijzigen en laven. Ik geef u een tastbaar voorschot van de hemelse heerlijkheid. Zo zeker zijn de beloften Gods voor de gelovigen.

Zo blijft dat plantje groen en fris. Al is het klimaat nog zo bar, koud, donker, droog, dit voedsel doet het plantje groenen en groeien.

Als je de beloften Gods opzoekt en onder je biddende handen legt. Dat is genoeg!

Maar: God geeft nog meer. Daarbij nog, daar bovenop nog. NI. het getuigenis van de Heilige Geest Die met onze geest getuigt dat wij kinderen Gods zijn. We hopen woensdagavond daar nog dieper over door te denken. Nu dit. John Owen heeft hier een prachtig beeld bij om dat uit te leggen, dat Gods Geest met onze geest mee getuigt. Hij neemt een voorbeeld uit zijn tijd dat een boer een stuk grond heeft. En hij heeft van dat stuk grond het koopcontract in huis waar op staat dat hij er de eigenaar van is. Maar: iemand betwist hem dat en zegt: dat contract is niet echt, dat stuk land is niet van jou. Haal het contract maar eens. Dan haalt de boer het contract tevoorschijn en de aanklager begint: kijk eens wat een vlekken op dat contract. Het is niet eens goed leesbaar. Kijk eens hoe verfrommeld en hoeveel scheuren erin, vetvlekken en roestplekken erop. Nee, hoor daar staat helemaal niet dat dit stuk land van jou is. Wat dan? Dan wordt er een expert van het kadaster bijgehaald die dagelijks zulke overeenkomsten opmaakt. En die bekijkt het eens, heeft een lampje met ultraviolet licht bij en zegt: ja hoor, het is toch echt. Onder de vlekken en kreukels kan ik heel goed zien dat het wel degelijk waar is. De boer heeft gelijk.

Kijk, dat is dat getuigenis van de Heilige Geest. Herkent u het? Op een tijd in je leven zeg je, ja, het is waar, ik ken de Heere, ik heb Hem lief, ik verlang Hem te dienen, ik heb Hem ontmoet, ik ken Zijn liefde, onder die preek, en tijdens mijn bidden. Ja, ik geloof. Maar dan komt er een stem die dat betwist. Die zegt: nu, kijk eens, hoeveel vlekken zitten erop. Hoeveel momenten dat je in zonde viel, dat je lauw was, dat je vergat zogenaamd om Hem te dienen. En die liefde van God die je ervoer, dat was maar inbeelding. Nee, hoor, niks van waar. Jouw woord tegen het zijne en je gaat er zelf ook aan twijfelen. Totdat de expert komt. Die dagelijks zulk werk doet. De Heilige Geest. En Die laat licht vallen over Zijn Eigen werk. En die laat zien, in dat licht zie je het ook zelf weer: het is toch echt, al is het bevlekt en bezoedeld, al is het niet zo vurig als behoort, al is het niet volkomen, het is wel oprecht, het is wel gemeend, het is wel van harte, want zonder Jezus zou ik liever sterven dan leven. Het is toch waar! De Heilige Geest die met onze geest getuigt: je bent een kind. En ondanks alles kon Petrus toch zeggen, hoe bevlekt zijn leven ook was: Gij weet dat ik U liefheb. En ondanks alles kon David toch zeggen: hoe lief heb ik Uw wet. De Psalmen vertolken mijn hart. En ondanks alles mag ik toch zeggen: mijn hart gaat naar U uit Heere, als is het duizend keer bezoedeld en bevlekt en verzwakt en te lauw, toch is het waar. Als de Heilige Geest getuigt met onze Geest en licht schenkt over Zijn Eigen werk.

Dan heb je al twee dingen die dat plantje laten groeien: de beloften Gods, en dat getuigenis van de Geest. En dan geeft God nog een derde groeimiddel aan dat plantje. De ernstige oefening van een goed geweten en van goede werken. Als je je ernstig oefent om met God te leven. Met een goed geweten. Ijverig om vrucht te dragen. Dat kunnen we ons wel voorstellen als we naar het tegenovergestelde kijken: als je leeft met een slecht geweten, zonden doet en op zijn beloop laat. Oneerlijk, wat al te handig en al te slim, af en toe laat je je lekker even gaan. En vruchten, och al teveel overhebben voor God en Zijn dienst is er niet bij. Belijden en getuigen maak ik me zo druk niet om. Ja, vind je het gek dat de duivel zegt en aanwijst: dacht jij nou kind van God te zijn? En dit dan en dat dan? En daar dan en toen dan? Je maakt het de duivel wel erg makkelijk om zijn vinger er tussen te krijgen. En andersom: als je zorgvuldig leeft, als je ijverig bent in de Heere, als je getuigt en belijdt, dan merk je dat je geloofsbewustzijn sterker wordt. Dat je zekerheid minder aangevochten wordt en toeneemt. En dat komt dan nog bij de beloften en bij dat getuigenis van de Geest.

Zo groeit en bloeit dat plantje. Dan merken we ook wel: dat is geen statisch gebeuren. Geen paal. Dat plantje kan vandaag groeien en groenen, maar morgen weer verdorren en krimpen. Dat is en blijft een strijd, een oefening. Dat is nooit dat je met je armen over elkaar kunt gaan zitten. Nou voel ik me zeker, dus dat is binnen en bereikt. Morgen kan het weer heel anders zijn voor je gevoel. Dan kwijnt dat plantje weer.

Maar zo is er de zekerheid van de hemel. Wij gaan ten hemel in en erven koninkrijken. Ik zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheer. Deze zekerheid geeft altijd verwondering. Hoe is het mogelijk, een mens, zondaar zoals ik. Adamskind, schuldige. En dan zeker van de hemel!! En als God dan ook nog een extra iets geeft: een tekst met kracht, een bijzondere uitredding, een verschijning, ja dan is dat nog extra, dan is dat in het hele kader nog weer een dubbele vertroosting en extra zegen. Dan mag je er blij en dankbaar voor zijn dat de HEERE nog extra geeft ook.

En dat is heerlijk: deze zekerheid. Dan sluit par 10 af met de woorden: als de gelovigen dit niet hadden, de zekerheid van de overwinning en van die eeuwige erfenis, dan waren ze de ellendigste van alle mensen. Dat moeten we zo zien. Dat komt uit I Corinthe 15 vandaan. De ellendigste van alle mensen. Niet: nou ja dat is de kers op de taart nog, de hemel.

Want de Bijbel gaat wel ergens vanuit. De Bijbel gaat ervan uit dat ieder die gelooft twee dingen meemaakt. Strijden en lijden. Strijden en lijden. Strijden tegen de duivel, de verzoeking, tegen de zonde. En

die strijd houdt geen dag op. Die strijd vraagt elke dag waakzaamheid en elke dag gebed. En in die strijd doe je wel eens nameloos verdriet op. Verdriet over jezelf. Verdriet over alles wat anderen zondigen, de samenleving, de cultuur. Verdriet over zoveel wat God onteert. En je hebt ook te maken met lijden. Lijden omdat je dingen af moet slaan. Lijden omdat anderen je dingen aandoen. Lijden onder onbegrip, onder eenzaamheid, onder niet voor vol aangezien te worden. En als we daar niet zo heel veel van meemaken, dan lijden we toch mee met andere christenen die dat meemaken. Dan lijden we aan wat er in de cultuur en in de wereld gebeurt. Strijden en lijden.

Ja, mensen die nergens aan doen lijken het maar makkelijk te hebben. Die hebben dat in elk geval niet. Die leven makkelijk en sterven makkelijk en hebben dat lijden en strijden niet.

Wie echt gelooft wel. En stel je dan eens voor: je zou je leven lang strijden en lijden en ook nog niet weten of je wel in de hemel komt. Moeten denken: misschien is het allemaal voor niks ook nog. Dan ben je de ellendigste van alle mensen. Ja, als je een geloof hebt dat je niks kost, geen strijden en geen lijden, och wat zou het dan? Dan kun je de troost van de hemel wel missen. Want je zoekt de hemel hier op aarde al.

Het is één van de twee: je bent een naamchristen die niet lijdt en strijdt omwille van het geloof en die de hemel hier op aarde al heeft. Naamchristenen moeten ontdekt worden. Vandaag het liefst. Dat je zegt: Heere, mijn onverschilligheid tav de hemel verraadt me, mijn strijdloosheid verraadt me, ik heet wel christen, maar ik ben het niet.

Of: een echte christen. Die strijdt en lijdt. En die zo vertroost wordt als hij weten mag: het lijden van deze tegenwoordige wereld weegt niet op tegen de heerlijkheid die zal geopenbaard worden. Het is nu een lichte verdrukking die haast voorbijgaat en er wacht een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid. En die zekerheid geeft moed. Moed om te strijden, moed om te lijden, want de heerlijkheid wacht. Als ik een miljard op de bank heb staan, kan ik hier wel een paar euro missen en opgeven of weggeven. Als ik de hemel te wachten heb, dan mag het hier wel wat kosten, dan kan ik hier wel wat verdragen, dan kan ik hier wel wat opgeven en me laten afnemen. Die hemel die stimuleert me zo om hier te blijven strijden en te blijven lijden. Die hemel is het koord van de sleepboot dat het schip verder trekt en vlot trekt als het vastzit. O, als ik dat uitzicht en die zekerheid toch niet had.....

Amen